

РЕШЕНИЕ

№ 1651

гр. София, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 15.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **8505** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от „Синкевица“ ЕООД, срещу мълчалив отказ на кмета на Столична община, във връзка с подадена молба вх. № СИС20-ПП00-36/82 от 11.08.2022г. от дружеството, за прекратяване на производството по отчуждаване поради неизпълнение на съдебно решение в указания едномесечен срок в същото. Алтернативно се иска от съда да задължи административния орган да се произнесе по подадената молба за прекратяване на производството по отчуждаване, като издаде заповед по реда на чл. 25, ал. 2 от ЗОС или прекрати производството на основание чл. 84 от АПК.

Ответникът - кмет на Столична община, чрез дирекция „Инвестиционно отчуждаване“, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и приложените по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна :

От данните по делото се установява, а и между страните не се спори, че „Синкевица“ ЕООД е собственик на поземлен имот с кад. ид. 68134.1932.2411, с административен адрес [населено място], бул. Т. К., р-н В., СО, с площ от 1532 кв.м., с предназначение на територията – урбанизирана и начин на трайно ползване: за второстепенна улица, с номер по предходен план 1494.

Със Заповед № СОА21-РД40-136/29.09.2021 г. на Кмета на Столична община, е

отчужден поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.1932.2411 (незастроен), с площ 1 532 кв. м. Съгласно влязъл в сила план за регулация на м. "М. ливади - запад", одобрен със Заповед № РД-09-50-66/10.02.1999 г. на Главния архитект на [населено място], потвърдена с Решение № 85 по Протокол № 56/06.08.2003 г. на Столичен общински съвет, посоченият поземлен имот попада в улична регулация, което е било и основанието за издаването на цитирания административен акт. Заповедта на Кмета на СО е отменена по съдебен ред с влязло в сила Решение № 2110 от 30.03.2022 г. по адм. дело № 11246/2021 г. по описа на 28-ми с-в на АССГ. По силата на съдебния акт е прието, че заповедта е опорочена в частта, относно площта на имота и по-точно относно определянето на неустановена собственост за част от имота. Поради това, съдът е отменил акта и е върнал преписката за ново произнасяне, съобразно указанията, дадени в мотивите на съдебното решение, а именно служебно да събере всички доказателства, релевантни за случая и да се произнесе след изясняване на всички факти и обстоятелства.

С Молба, вх. № СИС20-ПП00-36-82 от 11.08.2022г., С. "ЕООД е поискало от кмета на СО да прекрати производството по издаване на нова заповед за отчуждаване на имот с кад. ид. 68134.1932.2411 по КККР на [населено място].

На 02.09.2022г. дружеството е депозирило жалба пред АССГ, с искане за отмяна на формирания „мълчалив отказ“ по подадена молба, с вх. № СИС20-ПП00-36-82 от 11.08.2022г.

С Определение № 7739/06.10.2022г. по адм. д. № 8505/2022г. жалбата срещу мълчалив отказ на кмета на Столична община е оставена без, като в мотивите на определението е посочено, че защитата по повод неизпълнение на съдебно решение се осъществява по друг ред.

С Определение № 9977/08.11.2022г. по адм. д. № 9862/2022г. на ВАС е отменено Определение № 7739/06.10.2022г. по адм. д. № 8505/2022г. на АССГ и е върнал делото за продължаване на съдопроизводствените действия. Със същото определение ВАС е определил и предмета на настоящето съдебно производство, а именно мълчалив отказ на кмета на столична община по подадена молба вх. № СИС20-ПП00-36/82 от 11.08.2022г. на дружеството.

При така приетата фактическа обстановка, Съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като този въпрос е изяснен от ВАС

Разгледана по същество е неоснователна.

По смисъла на чл. 58, ал.1 от АПК Мълчаливият отказ представлява бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължение да се произнесе по направено пред него искане. Непроизнасянето на сезирания административен орган се приравнява на административен акт, когато за последния съществува законово основание за изпълнение на искането. Наличието на надлежно сезиране и компетентност за разглеждането на подаденото искане е условие за прилагането на фикцията, уредена в чл. 58, ал. 1 от АПК, че неизясняването в срок се счита за мълчалив отказ, подлежащ на обжалване. Мълчалив отказ е налице тогава, когато органът е сезиран и има задължение да се произнесе по направеното искане, т. к. само тогава се засягат правата на заинтересованата от издаването му страна. Проявлението на установената законова фикция се осъществява при наличие на елементите от визирания в правната норма фактически състав, който изисква подадено до компетентния орган искане за издаване на административен акт и неизясняване на органа в определения срок. И обратното, когато административният

орган не е надлежно сезиран, било поради липса на компетентност, изтичане на срокове, липса на фактическите предпоставки за произнасяне, съобразено с изискванията на правната норма или други правопрепятстващи обстоятелства, то тогава не възниква задължение за административния орган да се произнесе, респ. не се осъществява мълчалив отказ по см. на чл. 58, ал. 1 от АПК. Съгласно константната съдебна практика при преценката за законосъобразността на мълчаливия отказ съдът изхожда от естеството на искането и предполагаемите мотиви на органа да не го уважи.

Както се спомена по-горе, в случая е подадена молба, с която дружеството е поискало от кмета на СО да прекрати производството по издаване на нова заповед за отчуждаване на имот с кад. ид. 68134.1932.2411 по КККР на [населено място] на основание чл. 56, ал. 1 от АПК.

По така подаденото искане обаче няма, а и не може да се формира задължение у административния орган за произнасяне, от където следва, че не може да се формира и „мълчалив отказ“ по см. на чл. 58, ал. 1 от АПК. С Решение № 2110 от 30.03.2022 г. по адм. дело № 11246/2021 г. на АССГ е отменена Заповед № СОА21-РД40-136/29.09.2021 г. на Кмета на СО и преписката е върната с указания за изясняване на собствеността, но не и с изричното задължение да бъде издадена нова заповед за отчуждаване. Следователно, не е налице висящо производство, което следва да приключи с краен административен акт, респ. с акт за прекратяване на производството. Тук е моментът да се отбележи, че когато със съдебното решение се отмени заповед по чл. 21, ал. 1 от ЗОС в частта, в която е определено обезщетението, тогава може да се говори за незавършена процедура по отчуждаване, респ. да има възможност същата да бъде прекратена, какъвто обаче настоящият случай не е и в какъвто смисъл е и искането на „Синкевица“ ЕООД. Следователно, към настоящият момент не е налице висяща процедура за отчуждаване и обезщетяване по ЗОС, което да дава възможност на административния орган да се произнася с акт за спиране, прекратяване и пр. независимо дали по искане на страни или служебно. Всяко произнасяне в този смисъл би било недействително, поради пълна липса на фактически правни основания. След отмяна на Заповед № СОА21-РД40-136/29.09.2021 г. на Кмета на СО с Решение № 2110 от 30.03.2022 г. по адм. дело № 11246/2021 г. на АССГ, единствената възможност на административния орган е да се произнесе с нова такава в случай, че за налице предпоставките за това. В случая обаче в Молба вх. № СИС20-ПП00-36-82 от 11.08.2022г. не е формулирано искане за издаване на нова заповед, а е искано прекратяване на производство, което не съществува.

С оглед на пълнота на мотиви, следва да се посочи, че дори и да се иска издаване на нова заповед, то искането не може да формира „мълчалив отказ“, т.к. за общината не е въведено нормативно задължение да проведе производство по принудително отчуждаване, а е предоставена само правна възможност да стори това (чл. 21, ал. 1 от ЗОС - "Имоти - собственост на физически или на юридически лица, могат да бъдат отчуждавани..."). В случая компетентният орган - кметът на общината разполага с оперативна самостоятелност да прецени дали да издаде заповед, респективно да отчужди, изкупи, замени или придобие ограничени вещни права.

Друг е въпросът, че основанието за издаване на отменената Заповед № СОА21-РД40-136/29.09.2021 г. е влязъл в сила устройствен план, който не е предмет на настоящето изследване и който дава възможност на СО да издаде заповед по чл. 21,

ал. 1 от ЗОС, от една страна, а от друга страна дава възможност при съответните условия на „Синкевица“ ЕООД да иска изменение на плана.

По изложените доводи съдът приема, че жалбата е неоснователна. Не е формиран „мълчалив отказ“ по см. на чл. 58, ал. 1 от АПК по молба вх. № СИС20-ПП00-36-82 от 11.08.2022г. при СО

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 от АПК, оспорващият следва да заплати на ответника сторените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение, определение от Съда в размер на 200 лева, на основание чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, своевременно поискани до приключване на устните състезания.

Водим от горното, Административен съд София град 28-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, жалбата от „Синкевица“ ЕООД, срещу мълчалив отказ на кмета на Столична община, във връзка с подадена молба вх. № СИС20-ПП00-36/82 от 11.08.2022г. като неоснователна

ОСЪЖДА „Синкевица“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявана от Г. С. С. да заплати на Столична община сумата от 200 (двеста) лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от получаването на съобщението, че е изготвено пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: